

fulde Gennemførelse og den Indflydelse paa vor Valutas fremtidige Stilling, som dette Kravs Gennemførelse har, fører ganske naturligt og selvfølgelig med sig, at man kommer til at beskæftige sig med andre Sider af dette Problem, og i denne Forbindelse da først og fremmest med den Hovedpost paa Pristalsopstillingen, som Skatter og Afgifter udgør (*Trier*: Boligerne). Boligerne spiller i den Henseende ogsaa en Rolle, og det er i og for sig beklageligt at se, at Boligerne paa Pristalsregnskabet nu i Februar opføres med det samme Tal som i August, altsaa ligesom Statsskatterne gør det. Begge Omraader er der Grund til at have Opmærksomheden henvendt paa, men da den høje Regering jo ikke raader for, hvilke Lejer der skal betales her i Landet, nytter det ikke overfor dette Tal at henvende sig til Regeringen, her maa Appellen rettes til anden Side. Men dér, hvor Regeringen har Indflydelsen og Afgørelsen, maa den ogsaa tage Ansvar, og derfor peger jeg paa den Post paa dette Budget, som Statens Skatter og Afgifter angiver, og som er, det vil jeg hævde, af saa overordentlig Betydning og paa mange Maader af Betydning for, at Prisfaldet kan slaa igennem.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Rode, at han ikke nærer nogen Betænkelighed ved Indholdet af Lovforslagets § 3, thi det bliver jo Domstolene, der skal afgøre, om en Aftale er gyldig eller ugyldig, og til Domstolene nærer det ærede Medlem selvsagt ligesom alle andre Tillid. Men er det da ikke det ærede Medlem Hr. Rodes Mening, at Administrationen skal have noget med denne Sag at gøre? Skal alle anmeldte Prisaftaler forelægges Domstolene til Behandling og Afgørelse? Skal alle, som har foretaget Indberetning, stedes for Domstolene for at forklare, hvilke Hensigter de har haft med Aftalen? Det kan da ganske sikkert ikke være Meningen. Det er dog udenfor al Tvivl, at Administrationens Opgave ved Behandlingen af disse Sager ikke skal indskrænkes til Bogføring, til Registrering, til en neutral Korrespondance med dem, som har indgaaet Prisaftaler, Administrationen maa dog have den første Afgørelse af, om en saadan Aftale skal være gyldig eller ugyldig, og dette vil medføre et Apparat af administrativ Art for at føre denne midlertidige Lovgivning ud i Livet, som vi nærer alvorlige Betænkeligheder ved, og som jeg af den højtærede Ministers Udtalelser forstaar, at den højtærede Minister selv nærer megen Betænkelighed ved — en vis Frygt, sagde den højtærede Minister, og det maa vel være Udtryk for, at ogsaa

Ministeren ser et administrativt Apparat taarne sig op, som i Virkeligheden ikke vil staa godt til de Forhold, under hvilke vi lever, og de Krav, der heldigvis er hos brede Lag af Befolkningen om Begrænsning af den offentlige Administration i Stedet for Udvidelse.

Det ærede Medlem Hr. Rode erklærede sig utilfreds med, at jeg havde karakteriseret Forskellen mellem hans og Venstres Lovforslag saaledes, at vi ved vort Forslag havde i Sinde at frigøre Erhvervslivet, medens det ærede Medlem ved sit Forslag vilde binde det. Det ærede Medlem siger, at han netop vil frigøre de erhvervsdrivende, nemlig fra Prisaftalens Tryk. Ja, men de ærede Forslagsstillere kaster virkelig Erhvervslivet fra Scylla i Charybdis, de frigør for Prisaftalens Tryk, men lægger det offentlige Tryk over paa Erhvervslivet derved, at de lægger dets D'spositionsfrihed paa hele dette Omraade i administrative Myndigheders Haand. — Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men naar man vil befri for Prisaftaler derigennem, at man giver det offentlige Adgang til at gribe ind overfor en hvilken som helst anmeldt Aftale, lægger man derigennem Afgørelsen af, om denne eller hin Kreds maa træffe D'spositioner til Gennemførelse af visse Priser, i Administrationens Haand (*Rode*: De er altsaa Tilhænger af Prisaftaler). Nej, jeg er Tilhænger af, at den Dag, man vil hævde en Aftale ved Tvangsforanstaltninger overfor den, der ikke vil være med dertil, skal der være Straf og Erstatning for at gøre saadanne Forsøg. Det er jeg Tilhænger af, og det er tilstrækkelig tydeligt udtrykt i det Forslag, jeg er Ordfører for. Men det ærede Medlem fører faktisk Erhvervslivet fra et Tyranni, som her og dér udøves af Erhvervslivets egne Folk, ind i et Tyranni, som udøves af det offentlige.

Det er det, vi fra Venstres Side ikke vil være med til (*Rode*: Det er kun Domstolene). Det ærede Medlem bliver ved at henvise til Domstolene, og jeg er enig med ham i, at naar en Mand ikke vil bøje sig for den trufne Afgørelse, men trods denne opretholder Aftalen, maa han for Domstolene. Jeg forstaar godt, at det ærede Medlem ikke vil lade Administrationen og dens Organer idømme Straf og Erstatning, men at dette skal overlades til Domstolene; men det ærede Medlem vil overlade Administrationen at træffe Afgørelse af, om denne eller hin Disposition, som er truffet af en Kreds af erhvervsdrivende, maa have Lov til at bestaa eller ej, og derigennem giver det ærede Medlem faktisk Administrationen